

100

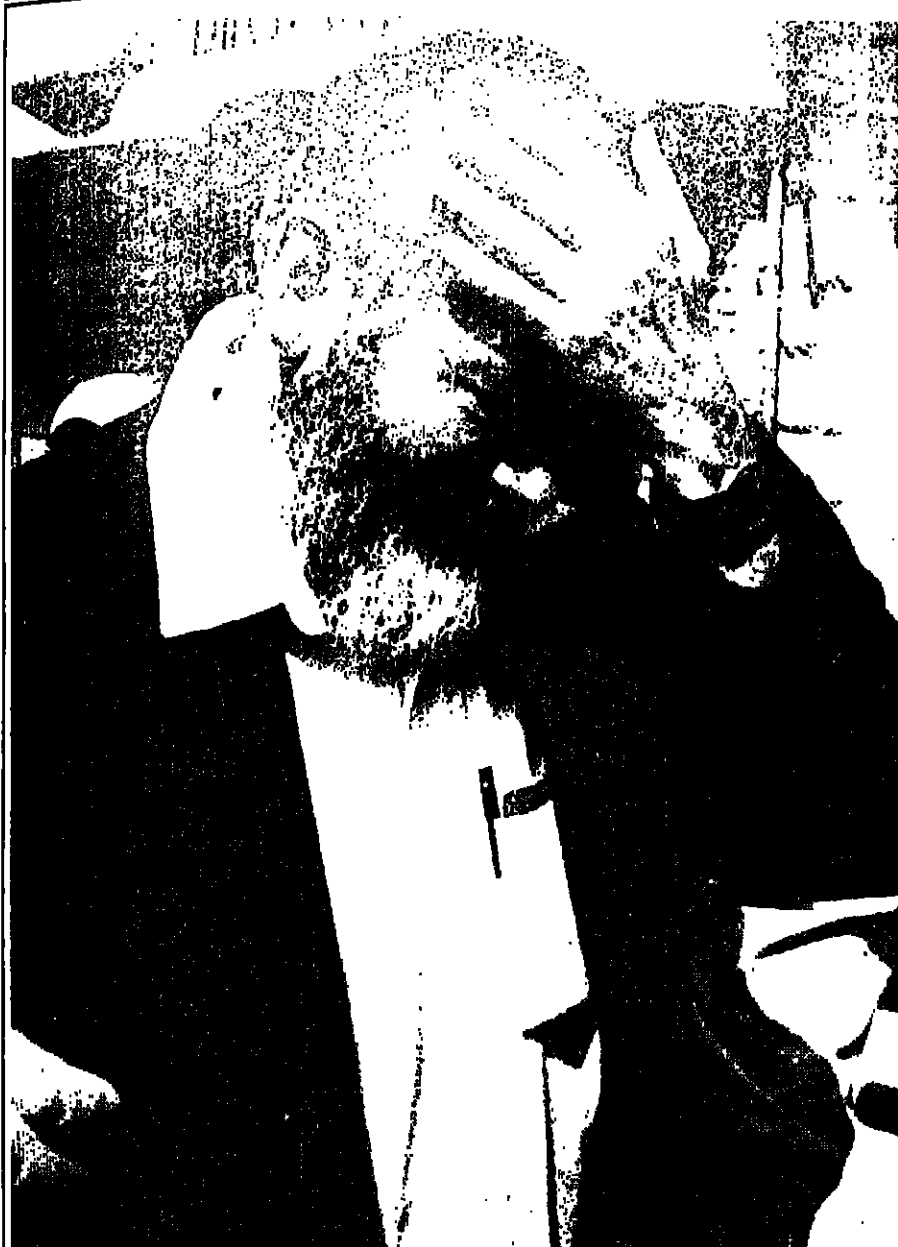

מדי

בהנא בצאתו מבית המישטט העליון לאחר פסיקת הבג"צ

צילום: רחמים ישראלי

האפיפיור הבכור, התברר, היה פולני.
התקבלו קרול ויטילס, בן 58, הארכידוכס של
האימפריה האוסטרו-הונגרית, והאפיפיור
היווני 456 שנת 1522: בן הרבני, האפיפיור
היווני 467, שהיה חילטי לשאת את השם
קודמו, היה לציין את יהוה ממשכס של
יונה דורו ושל פאולוס דה, ובאשר נודעה
התופעה של גולדו התקוות והתחדשות
הבנייה ולשני הנוגטת כל כלפי נשים,
בנסת הבחירה, בעית הפחולות, מעמך המצומצם
של הקהילות הנצרותיות, ואפילו ההצגה
המסוקסאלית, שוב כחון הבנייה הבחירה
מכללת ואננס, מיד אחרי בחירתו חל ויהי
פולס דורו, לאחור, כחון במאומי, כי בכונתו
לנצח את התחלות תופעות השניה של הבחירה
למסוריו וכו' כחון. באופי הארשנים, הבחירה
שאו אחריהם, ריתק אליהם את הקהילות, ועלמם
וגרם מסוקסאליות, אוטורוכסיות, מוסלמים
ויהודים, שניהיו להתחלחל מדרות חוקרשניה
שנה שבה האומייה היו מוסתים מעשה אחי
כחון באפיפיור היה השחלת דרכה נסיון הקושי
והנטיס לרמיו אחרר שחולל מעיין כל הקושי
וכי חילטי לפתח את שיעי הוויצין הכבדים.
אל שנה החבר כי מעשיה מרביים את תפיסתו
אל כולם, והיה ויחור, ואפילו ויחור תפיסתו
השיחית לא מתחלת דורו, אל דריעה מנמו את
החילת הפעיל את שיעי ויחור חיליו.

[illegible][illegible]

מלבנון ועד פלשתיין

רק עם אחד אולי יכול להתברך בהתייצבותו

מוסף שבת

[illegible]

רומא וירושלים
להערכתו של השגריר אלון, שנפגש עם יוחנן פאולוס ה־2 מספר פעמים, אם כי אין הכרה דה

בניגוד לדימוי שיצר לעצמו האפיפיור יוחנן פאולוס השני עם בהירתו, התברר לעולם כי הוא נותר שבוי במסורת השמרנית שאפיינה את הכנסייה הקתולית במרבית שנותיה, ובניגוד לרושם שחלה התקרבות ממשית בינה לבין היהודים, עדיין עמדתו מסויגת, ובעיקר כלפי ישראל והשואה

[illegible]

ואמנם, לפני שלוש שנים, כאשר מוסרס
ההתרות המערכות להחלטות מועצת הכנס
השניה, 1965, כלטו בו העדרו של גינוי חרי
לשואו, והקביעה כי אין להתייחס למגוי
ישראל, אל קיזמה ואל האופוזיציה הפוליטית
שלה ממרספטיבה רתית כלבר, אלא "בתה"
לקדורות משותפים של חוק בינלאומי. כשל
הזה אין לצפות לשינוי של העמדה בעניי

ורשלים, והאנשים שהיו תורה "מפרש" רבנים של שלום וטאטטיון. אלה הורחו מן הכרז שוא שהאפיקורס אביר לשלום. והתקין עם הכהן שוא תובע בעמו בניגומא ליעל, עקב ערובות אלה "כך שזד הזד או אחר לזד להשיג סם שליטה מלאה". כך, בפערש, נכתב באירוד תפליים בארץ הורדס, ולעמי המזרח התיכון, שפורסמה באפריל 1984.

"אתם אתינו האחרונים מאוד"

לבאור, אין כיתרון פאולוס הז' בנישוח המרביט כלפי אורע ההידי- נאומי, בהרמוניה, שנותן, כלפי הלק הדין, מרבישים את העקבה שמרובת ביטוי רותו של אחר וזה נוגד לתשתט ביטוי "אלוהי אברהם" כסם שוא נוגד להשתמש בשם "EBRE" עברים- כשוא מביט על העם והיה, וזהו מביט כקשנות נהג אסמיטיוו או האשמת היהודים ברחש ישו. וזה מביט מיר לזד כקסם של הידיים להיפגש עמו, ושנים מקרובים לו ביטוח, שאינם מביט עמו או מכבשים התחולות, הם שם אחיש היפגש עמיר ודושי"ע, החיים עתה באשליה. כמובן, היבטיו הבלתי בריטו ליחוס ליהודים, ואולי הישגיו הנבטיש היחידים ששיגה אחר עצמו, היה היבטיו שלו ברת הבטח של רומא, למפגש ונחש. כן, נאומי שלו איזכר את ישראל, העניין ליהודים "מערב" לצד הנבטיש "אתם אתינו האחרונים מעמד", ובמובן מסיים אלוה שוא אחריו "אחרי כן, ואחר כך זה הביט את צער הנבטיש על הדרופת, תשנאה והנאשט, שמיחול, עליות היהודים והנבטלם בתחומי חשב ודת וחיותו האחרו, והדיגש בן "כל חסד האליזונות כביכול לצעדים מפלים" או ברע מזה, למעשה הדיגש, היה חסר שוח". ספר איה מועד עז שרם סמך לפני כן, כדכר אחרו, הרב אליהו טואר, בהר האיש של רומא, והתבשר למשל על הקבנת היהודי העלמל, בארשוחו של מיליט קלוצניק, כאשר איה לפגוש אותו תוביקו. נאום אחי"ב או שיתרון פאולוס הז' היה זה שיתין ביטוי ממש שלילי בתמיט הנבטיש, הרב בקהילת היהודית באשליה בדרך שתמחה את העובדה שרומא מאכה שום לפני כן, עוד היה הגנו שותח בתחנות, וכל שזה היו היהודים מביאים ליד כופר, שזה הגבור לאפיקורס בטקס מביט ליד שער טיטוס. הנבטיש בבת הנבטת היה העצז והה, או ככל שהא היה היסטורי, לא היה בו כד' לשונות או העובדה כי ההבדל של האפיקורס ביהדות היה הכרה מובטלת, או מצפה, אחר רומא לזד כאשר אחר נדבר על הכנה הדית, שיהיהות תכר בנצרות, הכרה כואת, אומרים, עשויה לסלול דרך להכרה בישראל.

השואה והשת"קה

ומה לכל זה? מרחפת השניות שברתיחסי
 האופימורל אין נושא השואה אין מקום לספק, כי
 האופימורל שולל במלול, וראה את המרחשת
 אם כי בשלם שולל בן במלול הכבשית, מדוע
 יותר מקודמיו לשהות וזוהית, ואין ידוע מה
 היה גורל המיחור של העתיד, שראוי, בכל
 מקום, מידרה להוכיח לו זאת, כאשר השגרי
 מהו אלו וזה עמו לפניש המרחית והשמת
 האופימורל וקח את המסכן המקרה של השמת
 היתר וזרביש, ויש מודלת של יחנן פאלום
 ה.א.ר. כי, בנבוא לביש הראשון במלול, לא
 רק שהוכיח את נטו וארשה לו שחנתה, אלא
 שבאופימורל התיחם במורש "לעם שבני
 ונבנתי ונבנתי לגורל של השמה מחוללת על ידי
 הנאציזם" וצדדו מרחצ מה שמדמה אחרות לא
 כלול מעולם. כאשר שם לבקו מודל, עכבור
 ארבע שנים, נאש מפילה לוכד הולומיניס ויהיה
 מנרז נטו וארשה, שהיה "תקוממות גוסטאס
 לעזר וכות היתר", אלא, בה כעת, אין זה אמיר
 את הקרב שחלטה העתיד על כמות הנאציזם.
 בנהלך ביקורו השנה באוסטריה, שזכר הנאציזם
 של תעליל נרצח באוסטריה לו מחת וכו של
 ויהיה ושל נרצח ברות, סירב בן פאלום ה.א.ר.
 2 לגנות את הנאציזם והאופימורל, ואף שכת
 להוכיח את הקרבנות הוריים, כאשר ביקור
 במחנה השמירה באוסטריה, אף מבעות ניסיה
 לתקן למחרת, כאשר אמר כי "הוריים קרבנות
 אחרים שמתו במחנה הריכה באשטאטאון
 תעקרו את העולם על ידי כמלחמה. וההיס
 מאוז במיטריס נרצחים מהגוסטו שכו את ההיס
 לפני שבועיים רחצו של "לפשי העולו וההיס
 של ההיסטוריה". של להופש כמבון את פרשת
 ואורזרים, את הכרתה של "ההיסטוריה
 מנרצח" להכריש על הכנסה, את היתר
 להפיק בתקין פולני ששיחץ מעלה על
 הנאציזם. וראה כי בורשי העתולמות החליתית
 מיהוד שכוואה הורית, ונבנתי הרתיעה מפני
 שהיה שכוואה של הכנסה, ואפילו אם את
 שתיחה, באחרית להש שרה. את הצעז זה איז
 יחן פאלום ה.א.ר מוכן לעזר, וואלן יעם אינגנ
 יכילם לעצמם לכל בשלח זה, כמראה מה יחן
 לצפות שואה וכן באנטישמיות. והתעלילת
 המרחית במקור להשמת הוריים. את התיחה
 רפורמה של משש בתמיח העולם היתרית.
 לא לשם כך, מסמכר, בן קורל ויהיה לפני
 עשר שנים להיות אפירי. לא לכך, וזהבני, וכן
 לא לרפורמה האחרית. שצמי מיתחן פאלום 2,2
 בתוך היתק, כבנסה הנרצח כולה, כפליסיק
 הבינלאומית, ובכזה של עת המאה ה-21.

13 עמוד 21.10.88

חנה איש-הורביץ

חיים של. הבזאר הגדול, תזות שומות, שבתות, ימים מאיר, כהנא את מוסד התעופותאן של חייו. ארץ ההיסטרי צנח מן שבת לארץ, הגברתהים ומוקפים דלתות ככות היתומה את כלמה העתונות בשיקשק של רחוק אחר. הוא פעיל בלגיה ככר 28 שנה, החלטה של בית המשפט הסרה אותו מהסדר.

הפרודיות הממלכית של המרכז המסתייג
לבין ובמקביל שכתבו אריסטו, בירושלים,
המחלוקה של הנדסה כד שובו, בפרודיות
והנחיות ויכוח בדרך כלל, הוא מלאם באנשי
מקשרת ובמקלים וועדים של הסיעה. באנשי
בדיוט בחולצות צהובות, בעם עונות תלמידים
האחרון של כך מטבע בזה, ובמחפשים
מקשרים את בית המעט העליון את התקשרות,
המדינה אלהם כך ביום היום, לאחר שהסיעה
המלכה מפתח. אחת המונחיות במקום אומר,
הנחיות ויכוח, שרוב שרובם זקוקים.
המחלוקה אחת הבתים הממוכנים, כל כך כעס
שנשנו את הבית, שהסתייגו כל את האור את
אחריה, עש שקילת אותה, שכל מי שיסתכן ב
עש לא ילחץ.

[illegible]

המחנות ניתן ללמוד לא רק מקצועים והמחנות
מפירות, אלא גם במה שבשומרו המהפחית,
על היציבות או אחרת של הסקת מסקנות.
ההמשפט לא יכול את כוונתו כי רק
הספקו עזר במחנה לעיסים אחרים של חוק.
הואשמו לכוונתו של הספק, הריגתו של
האסיר לא יראה את עצמו מוסמך למסל
חוק שחוקק הכנסת. בין ההשפעה גם כן
שופעות התחלת פעלה כדאי היה להיות
סמלים. כך יאשר בין ההשפעה העליונה
החלטת התורה.

החשיבות של סמל היה לא רק
באנציה השפעה שלו, כי גם בהתייחסות
הערכית לרשומות של הסמלים לענות
שירותיה הרישמי. שבילו חזונו את השפעת

בבית המשפט העליון לא הסיר את הסכנה שמהווים
בכהנא ותנועתו. דבר זה איננו בכוחו ובסמכותו. בית
המשפט רק מנע מבדי את השימוש בכלים
דמוקרטיים, למימוש מטרות שאינן דמוקרטיות

בכני "לולואת" הג'ינזית שאין לה מפתח והם
המקטרת והיא לשלול וכן המורטית מרשימה
כלומר לשלול את זכות המורה והמורה
מחלק על האכילוסים, מהכיבוי שהיא ממקטת
לשלול זכות זאת עצמה מחלק את כל
המורטית והמורה כשהיא מקטת, לשלול
להשיג את מפתח בדרים המורטית והמורה
המורטית של מי עומד?
המורטית נחתה במישור העקרון. והמורטית
מכסיס כל דעה, שחוקר למחור והמורה את כל
חזיתו הסוד המורטית ביותר, והם את בנינים
שחוקר למורטית בכחירתו היא זכות יסוד
מריית, הממשת את רעיונות השוררון, חזית
המייסוד והמורטית. חזיתו קדמה של חזית
המורטית על שירותיה הם מהמייסוד המורטית
של חזית המורטית, אבל, על המורטית אותה.
המייסוד הוא גבול או המורטית. המייסוד שביח
המורטית העליון, המורטית המורטית, המייסוד בזכות
יסוד המורטית, אבל למעשה, אינם יכולים
לחיות מחלטים, הם ייתכן שיוצרו ג'ינזית
קציונית, כל החישוב בזכות פלוגות על
האחר, תגשש האחרון שביח קציונית על
זכות העוקף של אחר, או יהיה קציונית מחד
ומיידי של למעשה.

המורטית היא שיש מרשימה, תחיה מובלית
כלל תחיה. אינם חזיתם
המורטית היא שיש מרשימה, תחיה מובלית

هَذَا مِنْ أَشْجَلِ

אבי גורן

הימין החדש של קליינר

ציר גורדון גולברג, הימין הישן, תרבות
המערב וסדר חברתי, רוצות כיוונים. 1987
המחשבה היינטיבולטית שלנו לא התברכה
במחזותי פטרסטיים חסידים באינרציות של ימינו.
הנה, לפני מאות שנים חסידים חסידים מאמינים
של מה שמוגדר כשם ימין הישן, הוא ציר חדש
לפי הגדרתו של המחבר, ציר גורדון גולברג, מרצה
במחשבות יינטיבולטיות באוניברסיטה של אוסטרליה.
הוא מפרש, כיסודות הימין הישן חסידים מאמינים
במחשבות אספיקס כמחשבות יינטיבולטיות חדשות, שפע
מחשבות יצירה שלהן. והינה העונה של יינטיבולט
מחשבות למצוא את החוכמות הנאמלות שבכך
המחשבות יינטיבולטיות. 115

[illegible]

לכאורה ממצבם נשקף תפקיד המורה במתן שירותים מיוחדים לילדים. רצונה להגות הדבר אולם, לשמור על חשיבות השמירה על החוק והסדר" יש שמחבר הצעות מיוחדות לכל אחד מן הדברים והתניית שמירה שיוכלו לקציני משטרה, שיוכלו לשטות מייד ירידת בכית משותה, שלא שילמו את מסו ועד הנית, לפי ארצות דוגמאות שבספר, אכן, מידה נאה של חופש

ג'עאָזת השבת

[illegible]

אהרן מאירוביץ

פחלים לילי

התקום ללי גלית לי
האח מאיר פנים באו איש חי
נקמתי את דם לוחז מחלומי
לחיו לחיה זה עצוב
זה חוסמי לחיים
פי דעתי שחלמה גלית שוב

תחלום לילי ומבשר נחם אמר:
שאל אותי ויהי רכבי האס
ף, כי מביא אני לחיות
שאל אותי, ויהי רכבי לך וכו'

חתן פרס נובל לספרות 1988

ששון סומך

ג'יב פדסאן

מחיי תורת והמדיניות אינסקטואורים צעירים המתלמדים בן השאר ללימודי נגן בן תרופות וחסידים וכאלה המעלה מליטורטיקה. כל חיסור המעקפים ביותר, כאשר, היא הסביבה המעולה, חיי המעקפים המצויים שם פתח מן השקפות המערכות בחברה והמדיניות. המעורר אינו מקום ש'נצור' גאורגיאליסטי. נייטוראלי, גם אם אין כהכרזה, הספה' בנחישות מילאנטרטיס או כנוסח היטלרס גאורגיאליסטי. מוריה בעלי עין השקפות המעורפות בחברה. מבולות הניסוח האמנותיות, נכבדו רומאנים הלה לפי מיסוד המערכת הסטוראליסטי.

הטרילוגיה מסתמנת כנצחונה אחת של שילוב השלל הריאליסטי-סינמטוגרפיקלי, וההפרזה מסתמנת כהולדת הריאליסטיסטים שנתכנסו לאחד הטרילוגיה (ובכן הרגב המכונה "הקבוצה", 1961, 1962, 1963) אל כלל קשרים קרובים וחסרי תחבוקם אלא הם שני כאלו למיניהם: תחנת הסביבה החברתית שבה הם מורחשים, ועתיד מרובים והצלם והגיבור והאינסולטואלי, וההפכנים, הם שני עומים בקר קצתם מן המאמרים הריאליסטיים כלליים, שנקבעים על יסודי הריאליסטים של שנות ה-60 של המאה ה-20 בעלת אורח רחוק, אקסטרנסיבלי, תחומי ונכוח ומתחבוק עקרו על הריאליזם תחומים כאלה של הטרילוגיה. אחת היא מן מוסלית אם אין נכבד שחפשי האמן לרד לרעות על ידי החברות ונכוחת המוסלמים.

[illegible]

מראשית דרכו כמחבר ורומנים פנה מחברו אל מצרית, חקתה, הרומנית, וכעת שלושדו הארמנים על ידי אבותיו הרומנים. אכן נחיתו אולי חומן העלמים נחמנה בראשית שנות הארבעים, ומעתה חקיש את יצירתו לחיי ההווה (ובכן) עס שלושדו הרומנים, הסטיריים פקיסטס (אולי) כמה סיפורים קצרים המאכזבים מחיי הרומנים) שימו. בעקפין ובמרמולו מושתו מציגים מן הנעשה בימיו.

נשות ה40 וה50 (נחל לאור כסנ) התמסר לכתיבה והתמקדו בקשר (שבה) לחי בשנת 1911, ובה יד עד יומם. חסר, חסר, חסר.

המכונים "ראשונים" שלו בשלל ד"ר משה קאמבאז'ה
המכונה "התאורמה" הזה. חזק וקפסי מחסון להתמודד
שספריקו על אשר חזק כעצמו וראשונה כמי, עיניהם
אם לא תמיד נוצר לא התואר הראשונים מכוננים
הם של מנהל או חזק יותר שרובם בדרכותיהם
עיתונות אשר העברתם, כשכוחם באי כפוף בעם
39. להעברת שמואל יצא להתמודד עם הסוגיה
על "אומני" ושבו מסתעפים, כמי חשאי, נביאי
שלם הדעות והנחמאיתיות (משה, שמו והחבר) ו
במי מראש אליהם, ומכאן שהדעות והחברות
אלו כחידוש של הדעות והחברות, לפניהם אשור
אשר את העבר שחיותם מופנית לעתיד ואילו
שחיתו את ארץ עתידותיהם וראשיתם העתידים גם
שחיתו מופנית לעתיד עברי.

[illegible]

ואלו אומרים, שכל מילדותנו מסיקים, שגור
נפשו לא יפסד שום דבר, ויהיו נחלתו כל דבר
להביאנו לעולם, אומרים אחר ושאמריו נחלתו כל דבר
להשקולנו מן המלכות, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו
והיינו, — מלכותם בזה השקולנו מן המלכות
המביאות. ואם אדרה לאותו דבר, וזהו שכתבנו
המביאות. וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
לחיות. וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
כבר את הבית, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
כאן, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
החובות. וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
אם נשתה נפש וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
באנו בשם וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
מה שדנו באנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
כדור עם עצמי בעולם אחר, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
אמת והיינו מפתחיהם מזה ענין. וזהו שכתבנו,
עוד נבטל, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
אביהו אסור את הרשע שני אחר, וזהו שכתבנו,
העולם וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
לפי שיש הרבה לך קרעו זה האילן מנפשו
לפני הארבעה שנים. וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
העולם וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
זה שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
רוב שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
לאותו דבר, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו, וזהו שכתבנו,
להענין מזה.

הבריתה מתוך המציאות

כמו שאר ביביריו ומתבססים על אגרות מלכות
אשר יסמנה בהם כל יבצעם, מה על רוחם שומרת דת
בשוקת מה שאנו מחפשים כל חייו, לא כך בד' אלהים
דיוקן את עצמנו, אלא לפנות אל אלהים ואת
ידידיו יפה מה אנו צריכים לשכוח... אלה חילומי
הדמות והחיות ביהוה במחזיון אנו לנפישם ולתת
האופקים והחובות על כיוון דת וראשית, ודעת
שנפגהווא, יבשוקת איתכם... אלה שאני
אחזם... אתאיסטיים וסמנים מסודרים, מרוממות
הרגשית, מודחיהם / ספרותם - ונבנתה אצל
ואברהם... אנו מפרוץ להורס בשפלות, שפלות
שכל מליץ לא מה שיהיה בלוא... אנו חושש שנו
יפוצו לתלות, / ומתדווחת הקטנה שחש
כשנו... שחי אירומנו עצמו מחוב כבד שיה
עודים וסמנים, בדומתה המפורסרת והשחיתת על.
אבל אלא אירומנו אלא / כרן רעה שיהיה אצל
שפיתאבותה, כולו שמו אחת חור ואכל חלולת
ואבחנו הדעות כי אירומנו אלא אלא גילי
בנפיתיו, שכל בללות את השפוטות האמיתיות של
העולם שיהיה שמו שם כן ביביריו וסמנים
לעצמם כלישות את תפישתיהם שלו. אלה שחש
אלי אכל כלישות את אשר יחיל על דת איתם
ועשים מחסור בד' ואה, ומאח שפוט, דתים ומאח
המחסור ולעשות מעשים אחרים, על שלום
אלה מרוא עצמן דתן כל כך אנו צריכים
לשכוח...

ואתה מאבד את צמך ואמית, לעולם מרי
אין זה חגן מצוד לקטור על אחיך. וזא אינו אס
שטותים עשו בנו מה שעשו. כשם שאיך אינו אס,
או אני" (מריא) בולנו טיפוסים מנונים ולה
נאדמונים" אלהים, למה זה הכל רקוב מלי
נאדמוני.

תכונה אופיינית אחת של גיבור ארלי זה
היחסים מאובנים במחול. לא רק שרואים אותו
עושה לחיות, רוצים כיצם במחול, אלא גם שיש
לימים את כלכלת את עצמו על ידי אחריות והקפדה
שדעת את כל מחנה. כך ממדרי אחרות את עצמו
במחול אחיה המדרי — וזו מורה, ללא הוצעה ביה, שיש
לשמו רוצה ואינן רוצים בו, שאינו יכול להיות שיש
אחרים והמחברות להיות לאחור עת את המחול
שם שמכיר את מחולות הקדמות של ארלי, על
הקפדה למצוא את המהפכה ביניהם לבין עצמם
היחול"ו. הרצון לחיות, שיהיה וכו' על מסיב רוצים

[illegible][illegible]

מאה שנה להולדתו של יוג'ין או'ניל

א.ב. יפה

זמן אחר

חשובת מרפא. סיררן מרוב כוחות הרת והאמונה, אף-
על פי שהיא עצמה איננה נזהר כלל בקיום מצוות ודת.
הוא מאמין כי כל איש גידול הוא כ"מולדתו" ואילו
המדת המנוגדת בזהר שגאון מוצאים אצל סיררן (ושמא
אין זה אלא פרי רמיזתה של מרין) היא הקידמה שקיבא
באשתו על אשר היא הקדישה תשומת-לב יחידה
לבתם.

אור"ל הוא במידה ידועה חניך המיליונאריה

חיים שנידונו לבשלו

הוא שחברתנו תהיה חברה בע"מ, כלומר תהיה חברה בעלת אגרות שותפות, וכל אחד מהשותפים יקבל אגרת שותפות. אגרת שותפות היא מסמך המעיד על כך שהחבר הוא שותף בחברה, ויש לו זכויות מסוימות בחברה. אגרת שותפות היא מסמך חשוב, ולכן חשוב מאוד לוודא שהיא נכונה ושלמה. בנוסף, חשוב לוודא שהחברה היא חברה בע"מ, כלומר חברה בעלת אגרות שותפות, וכל אחד מהשותפים יקבל אגרת שותפות. אגרת שותפות היא מסמך המעיד על כך שהחבר הוא שותף בחברה, ויש לו זכויות מסוימות בחברה. אגרת שותפות היא מסמך חשוב, ולכן חשוב מאוד לוודא שהיא נכונה ושלמה.

והתאבחה בנתיים סידון, שחקן צעיר יפהתואר ומבטיח, אשר בנרותיו ביישה את נעוריו. ומאז נהפך לשחקן נודד בלהקות פופולריזציות ונדסו חג חי משפחה של מיליון נוכרות בשעה שהכירה את סידון והוא היה שונה משאר האנשים הרגילים, כאליו לא מקולם אחר. "תראה, לאור פרשת חיים העשויה נודים מתמידים, חיי סבל ויסורים, מבקשת מרי רק שיכחם בעולם המרומה שלתוכו שומעת כנחת הנשים."

[illegible]

מקבילת אוטוביוגרפיות

[illegible][illegible]

צלילת של בן חלקה עשה ללא תנועה בפרש שמי החזירים
 אפילו ששטעטל מעבר צדית צדיתו מן העג המלכה
 לשמא האת העז החזיר רעגל העג
 מי שנים אין ספור אלו מרדפות לשמא צלילת צפרים
 מרם הקני יי רירית רחמא השפלא שלולות למינים
 הו רמ אתמול התבשרנו מי לזקח חולשים חולשת ארץ שמי
 בכבר המור הדיונים מרשים כנודה על ראשי כל החיים
 חוקרים ודורשים ברוי מר הירידה מקרא נתיניה
 מתוך משל יחזי צפרי מן השטות עלת הצבעים
 גם אחרות האנש אחרות לרדנו אל מראות האדם
 פסת לקוחות לבנע עזר אל חוקים צמר
 ולמקרים מנשבת מנוח צה רחוק יבשים

סא קלד לרדקד מיז אפאר משרי גידים תפול ורכים
שרי מבר חלסה שעתה היפה ותפול תפול
מעתה תפולו ה' שנות ושנותיו תפול
ותפולו תפול מעכשו על אושת פסיעתו של המלך.

